

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/10/2024
Identifikačné číslo spisu:	1221010418
Dátum vydania rozhodnutia:	17.06.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Zeleňáková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1221010418.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Zeleňákovvej a sudcov JUDr. Dušana Szabóa a JUDr. Dušana Krč - Šeberu, v trestnej veci obvineného X. L., pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 17. júna 2025 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 25. januára 2023, sp. zn. 1 To 95/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného X. L. o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej tiež „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 10. februára 2022, sp. zn. 6 T 54/2021 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“ alebo „rozsudok súdu prvého stupňa“) uznal obvineného X. L. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) vinným z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

„obžalovaný od presne nezisteného času a dňa až do 17.10 h dňa 17.03.2021 mal v taške, ktorú mal pri sebe, 1ks zatavenej plastovej striekačky s obsahom neznámej bielej kryštalickej látky, ktorú na E. ulici v V. počas kontroly a po predchádzajúcej výzve a poučení dobrovoľne vydal hliadke Obvodného oddelenia PZ Bratislava Trnávka s volacím znakom V. XX, pričom predbežným skúmaním chemickou analýzou bolo zistené, že biely kryštalický materiál s hmotnosťou 292 mg obsahuje prítomnosť dimetylsulfónu (metylsulfonylmetán MSM) s minoritným podielom účinnej látky metamfetamín s obsahom minimálne 10 mg, čo podľa ustálenej súdnej praxe predstavuje minimálne jednu obvykle jednorazovú dávku drogy, nakoľko metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.“

2. Okresný súd obvinenému podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 a § 37

písm. m) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

3. Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením z 25. januára 2023, sp. zn. 1 To 95/2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) odvolanie obvineného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

4. Obvinený, prostredníctvom obhajcu JUDr. Stanislava Jakubčíka, podal proti napadnutému uzneseniu, vo svoj prospech, dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i), písm. c) a písm. g) Trestného poriadku.

5. K dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku obvinený uviedol, že tento je naplnený tým, že napadnutým uznesením bolo zamietnuté odvolanie voči rozsudku a zároveň tým, že rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj napadnuté uznesenie sú založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

6. Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku bol, podľa názoru obvineného, naplnený nezákonnosťou a nesprávnym postupom hliadky Obvodného oddelenia Policajného zboru Trnávka, ktorá mu po jeho predvedení 17. marca 2021 neumožnila kontaktovať svojho obhajcu, hoci sa toho vyslovene domáhal, pričom telefonický kontakt s jeho otcom, ktorý mu zvolil obhajcu, mu bol umožnený až po jeho výsluchu v procesnom postavení obvineného 18. marca 2021 po 16.40 hod. Obvinený v tejto súvislosti uviedol, že už v procesnom postavení podozrivého mal právo zvoliť si obhajcu a radiť sa s ním, a to aj počas úkonov vykonávaných orgánmi činnými v trestnom konaní a zároveň vytýkal okresnému súdu, že sa v odôvodnení svojho rozsudku nezaoberal možnými pochybeniami v prípravnom konaní, pričom krajský súd sa v napadnutom uznesení zaoberal len argumentáciou k antedatovaniu zápisnice o vydaní veci. Dovolať svoju argumentáciu podporil poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. augusta 2014, sp. zn. 2 Tdo 34/2014, podľa ktorého znemožnenie uplatnenia práva na obhajobu priznaného podozrivej osobe zákonom, je subsumovateľné pod dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku len za predpokladu, že taký postup orgánov činných v trestnom konaní negatívne ovplyvnil vykonávanie procesných úkonov po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. Obvinený ešte namietal, že zamedzením mu odvolávania sa na jeho obhajcu, sa zvýšilo riziko psychického alebo fyzického donútenia, pričom je preukázané, že zamedzenie komunikácie s obhajcom ovplyvnilo vykonávanie procesných úkonov po začatí trestného stíhania v jeho neprospech a zároveň tým, že nemal v dôsledku obmedzenia komunikácie s obhajcom priestor pre konzultáciu týkajúcu sa smerovania jeho obhajoby, mu ani nebol poskytnutý primeraný čas na jej prípravu.

7. Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku videl obvinený v nezákonnom postupe v rámci jeho kontroly a zaistenia injekčnej striekačky obsahujúcej psychotropnú látku, pričom opísal priebeh jeho kontroly hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Trnávka, pri ktorej bol vyzvaný na predloženie dokladu totožnosti, kde počas toho, ako sa snažil nájsť doklad totožnosti v príručnej kapsičke, hliadka zbadala dve podozrivé injekčné striekačky, následne mala hliadka z dôvodu podozrenia obvineného vyzvať na vyprázdnenie vreciek a vyloženie ich obsahu na kapotu auta s tým, že dovolať mal pochybnosti o zákonnosti vykonania služobného zákroku a o dobrovoľnosti vydania injekčnej striekačky z dôvodu, že na zápisnici o vydaní veci je uvedený deň a čas jej spísania 17. marca 2021 o 17.10 hod, avšak reálne bola spísaná až po jeho predvedení na Obvodné oddelenie Policajného zboru. Zároveň namietal, že orgány činné v trestnom konaní pred tým, ako zaistili injekčné striekačky ako dôkaz, nevykonali potrebné procesné úkony vzťahujúce sa na zaistenie veci na účely dokazovania, z čoho je zrejmé, že postupovali podľa § 21 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore (ďalej len „Zákon o Policajnom zbore“), ktorý postup je možné zvoliť len v prípade, ak poznatky o trestnej činnosti nie sú polícii dostatočne vopred známe. Vzhľadom na to, že hliadka mala vedomosť o tom, že disponoval dvoma injekčnými striekačkami s obsahom bielej kryštalickej látky, mala situáciu vyhodnotiť ako podozrenie zo spáchania trestného činu. Z uvedeného potom obvinený vyvodil, že

orgány činné v trestnom konaní mali dostatočný časový predstih na získanie poznatkov o podozrení zo spáchania trestného činu a na postup podľa príslušných ustanovení o zaistení vecí na účely dokazovania, čo ale splnené nebolo, z čoho potom vyplýva záver, že dôkaz bol získaný nezákonným spôsobom.

8. Obvinený preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval podľa § 383 a § 386 Trestného poriadku a rozhodol tak, že napadnutým uznesením a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku porušený zákon v jeho neprospech, zrušil napadnuté uznesenie, rozsudok súdu prvého stupňa a ďalšie rozhodnutia, obsahovo nadväzujúce na zrušené rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a Okresnému súdu Bratislava II prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

9. K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II (ďalej len „prokurátor“), ktorý uviedol, že súd prvého stupňa, ako aj súd odvolací sa s obhajobnými námietkami o údajnej nezákonnosti získania injekčnej striekačky vo svojich rozhodnutiach dôsledne vysporiadali. K spísaniu zápisnice o vydaní veci prokurátor uviedol, že ak hliadka svoju činnosť vykonávala na verejnom priestranstve, mimo pracoviska, potom je logické, že zápisnica o vydaní veci sa vyhotovila až následne, a to bezprostredne po danom úkone. K forme výzvy na vydanie veci poznamenal, že § 89a Trestného poriadku nestanovuje, aby výzva na vydanie veci mala formu príkazu s tým, že má formu ústnej žiadosti, navyše zápisnicu o vydaní veci obvinený vlastnoručne podpísal, preto niet pochyb o zákonomnom postupe hliadky pri vydaní veci. K argumentácii obvineného o porušení jeho práva na obhajobu prokurátor uviedol, že obvinený mal právo nepodpísať zápisnice, respektíve právo nevypovedať, o čom bol vopred riadne poučený, pričom námietku spočívajúcu v odopretí právneho zastúpenia hodnotil prokurátor ako účelovú, keďže príslušníci Policajného zboru na taký postup nemali žiaden dôvod. Preto prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) skúmal splnenie procesných podmienok na podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané obvineným ako oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Trestného poriadku, potom ako obvinený využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku a s uvedením dôvodu dovolania podľa § 374 ods. 2 Trestného poriadku.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

12. V prvom rade najvyšší súd pripomína, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania (R 57/2007-II.). Dovolanie má byť skutočne len výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Trestného poriadku). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd dokazovanie len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Trestného poriadku. Preto možnosti podania dovolania sú obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

13. Inak povedané jednotlivé dovolacie dôvody [§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku], ktoré môže dovolateľ uplatňovať, sú vymedzené taxatívne a podstatne užšie ako dôvody zakotvené v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 4 Tdo 67/2018, 4 Tdo 17/2019, 4 Tdo 23/2019, 5 Tdo 85/2017, 5 Tdo 7/2020).

14. Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúmava v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom [vždy však platí, ako to už bolo vyššie uvedené, že najvyšší súd v rámci dovolacieho konania preskúmava len tie najzásadnejšie chyby právneho charakteru, vymedzené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku, teda nie všetky chyby], ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu potom zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku) a povinnosť obsahovo namietat' skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Trestného poriadku). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

15. Zároveň je potrebné uviesť, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku, sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Trestného poriadku nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku, a to bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku. Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku, ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku, dovolací súd vyhovie dovolaniu postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (R 120/2012).

16. Obvinený v dovolaní namietal dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

17. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku najvyšší súd stabilne judikuje, že právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 5 Trestného poriadku) a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Za porušenie práva na obhajobu podľa tohto ustanovenia, preto nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, respektíve uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinil podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a nebude ju už overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia

§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (R 7/2011). Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, respektíve pri uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku (R 14/2015-II.).

18. Obvinený vzhliadol naplnenie dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v tom, že mu nebolo umožnené zvoliť si obhajcu a radiť sa s ním už v čase, keď mal procesné postavenie zadržaného, čo malo negatívny vplyv na jeho obhajobu v trestnom konaní.

19. Zo Zápisnice o zadržení a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby zo 17. marca 2021 vyplýva, že obvinenému bolo bez zbytočného odkladu poskytnuté poučenie o právach podozrivej osoby v písomnej podobe, čo obvinený potvrdil svojím podpisom. Z obsahu predmetného poučenia vyplýva, že obvinený bol už v čase jeho zadrżenia poučený o možnosti zvoliť si obhajcu, ako aj o jeho práve požiadať o jeho ustanovenie, ak nemá dostatočné prostriedky na úhradu trov obhajoby. Súčasťou tohto poučenia je aj poučenie o tom, že mal právo žiadať, aby sa obhajca zúčastnil jeho výsluchu a bez jeho prítomnosti nevypovedať.

20. Zo Zápisnice o výsluchu obvineného v procesnom postavení zadržaného zo 17. marca 2021 vyplýva, že obvinený bol poučený o jeho práve zvoliť si obhajcu, ako aj o možnosti požiadať o jeho ustanovenie, ako aj o práve žiadať, aby sa obhajca zúčastnil jeho výsluchu a bez jeho prítomnosti nevypovedať, pričom predmetná zápisnica obsahuje vyjadrenie obvineného, že advokáta pri svojom výsluchu nežiada. Obvinený túto zápisnicu podpísal a zároveň vyhlásil, že jej obsah je v súlade s jeho výpoveďou a nežiadal jej opravu ani doplnenie.

21. Obvinený bol následne vypočutý v procesnom postavení obvineného 18. marca 2021, pričom zo Zápisnice o výsluchu obvineného z uvedeného dňa vyplýva, že sa pred výsluchom a po zákonomnom poučení vyjadril tak, že si v súčasnom štádiu konania obhajcu nevolí a ani nežiada o jeho ustanovenie. Z obsahu tejto zápisnice ďalej vyplýva, že obvinený žiadal, aby bol o jeho zadržení vyrozumený jeho otec, pričom telefonický hovor s jeho otcom bol uskutočnený od 16.16 hod. do 16.19 hod. Aj túto zápisnicu obvinený podpísal a vyhlásil, že jej obsah je v súlade s jeho výpoveďou a nežiadal jej opravu ani doplnenie.

22. Z označených zápisníc preto vyplýva, že obvinený si ani v procesnom postavení zadržaného, ale ani v procesnom postavení obvineného obhajcu sám nezvolil a ani nepožiadaval o jeho ustanovenie, hoci o tomto práve, ako aj o práve nevypovedať bez prítomnosti obhajcu, bol riadne poučený. Nič pritom nenasvedčuje tomu, že by tvrdenie obvineného o nemožnosti zvoliť si obhajcu, bolo pravdivé. Keďže obvinený si obhajcu sám nezvolil a ani nepožiadaval o jeho ustanovenie napriek tomu, že o tomto práve bol riadne a preukázateľne poučený, dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku celkom zjavne naplnený nie je.

23. Obvinený v podanom dovolaní ďalej namietal naplnenie dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

24. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku je potrebné podotknúť, že ho možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných v rozpore so zákonom, musí byť z obsahu spisu zrejmá a porušenie zákona by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho (nie ďalšieho riadneho) opravného prostriedku. Nesprávny procesný postup pri získaní alebo vykonávaní dôkazov tak môže viesť k

naplneniu tohto dovolacieho dôvodu iba vtedy, ak mal negatívny materiálny dopad na práva obvineného, teda vtedy, ak odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého získanie alebo vykonanie sa spochybňuje (R 24/2020-I).

25. V rámci dovolaní iniciovaného prieskumu odôvodneného dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku môže najvyšší súd preskúmať len to (ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku), či jediný usvedčujúci dôkaz alebo viaceré rozhodujúce usvedčujúce dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom. Ak dospeje k záveru o zákonnosti vykonaného dokazovania, dovolací súd nemôže spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov. Spôsob hodnotenia dôkazov vykonaných zákonným spôsobom súdmi nižších stupňov nemôže najvyšší súd v rámci dovolacieho konania iniciovaného obvineným prehodnocovať ani spochybňovať, pretože by tak neprípustným spôsobom zasahoval do výlučnej kompetencie týchto súdov bez právneho podkladu a napokon i v rozpore so samotnou podstatou dovolacieho konania, pretože dovolanie nemôže nahrádzať riadne opravné prostriedky a jeho podanie nie je prípustné v rovnako širokom rozsahu (čo do dôvodov, okruhu napadnutelných rozhodnutí, oprávnených osôb atď.) aký je charakteristický pre riadne opravné prostriedky.

26. Obvinený v podanom dovolaní namietal, že príslušníci Policajného zboru pri zašŕovaní veci (poznámka - injekčnej striekačky s obsahom kryštalickej látky) postupovali podľa § 21 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore a bez príkazu na zaistenie veci, hoci vopred disponovali podozrením o možnom spáchaní trestného činu.

27. Zo Zápisnice o vydaní veci zo 17. marca 2021 vyplýva, že obvinený bol na vydanie veci vyzvaný podľa § 89a ods. 1 Trestného poriadku, pričom pred vydaním veci bol riadne poučený okrem iného aj o tom, že nie je povinný vec vydať, ak by si jej vydaním privodil nebezpečenstvo trestného stíhania. Podľa obsahu tejto zápisnice obvinený dobrovoľne vydal jednu zatavenú striekačku s obsahom neznámej bielej kryštalickej látky. Zápisnica o vydaní veci je obvineným podpísaná, pričom obvinený k jej obsahu nevzniesol žiadne výhrady. Obsah Zápisnice o vydaní veci tak priamo vyvracia tvrdenie obhajoby, že príslušníci Policajného zboru postupovali podľa Zákona o Policajnom zbore. K tomu je potrebné ešte doplniť, že príslušník Policajného zboru postupoval správne, pokiaľ obvineného vyzval na vydanie veci podľa Trestného poriadku, keďže pri kontrole dokladu totožnosti obvineného videl, že obvinený mal v taštičke, z ktorej si vyberal občiansky preukaz, zatavenú injekčnú striekačku, avšak zákonný by bol aj postup podľa § 21 Zákona o Policajnom zbore v znení účinnom do 30. júna 2022 (t. j. v znení účinnom v čase vydania veci), podľa ktorého bol policajt oprávnený zaistiť na vykonanie potrebných úkonov vec, ak mal podozrenie, že tá súvisí so spáchaním trestného činu alebo priestupku a jej zaistenie je potrebné na zistenie skutkového stavu veci alebo na rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní.

28. Obvinený síce poukázal na rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47/2013 (R 47/2013), avšak o takú situáciu, t. j. že by orgán činný v trestnom konaní mal o podozrení zo spáchania alebo aktuálneho páchania trestného činu relevantné poznatky v dostatočnom časovom predstihu nešlo, pretože poznatok o možnom páchaní trestného činu policajt nadobudol náhodne, pri vykonávaní služobného zákroku zameraného na kontrolu protiepidemiologických opatrení, teda bez akéhokoľvek, nie to ešte dostatočného časového predstihu. Podľa názoru najvyššieho súdu preto v prejednávanej trestnej veci policajt nebol nevyhnutne povinný zvoliť postup podľa Trestného poriadku (pretože poznatok o trestnej činnosti mu nebol známy v dostatočnom časovom predstihu).

29. Pokiaľ obvinený namietal, že Zápisnica o vydaní veci bola spísaná až na Obvodnom oddelení Policajného zboru Trnávka, táto skutočnosť vyplýva aj z výsluchu svedka G. F. (poznámka - člen hliadky Policajného zboru), ktorý potvrdil, že predmetná zápisnica bola spísaná a obvinenému poskytnutá až na oddelení vzhľadom na poveternostné podmienky. Dodatočné spísanie Zápisnice o vydaní veci však predpokladá aj ustanovenie § 58 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého sa o každom úkone trestného konania spíše, a to spravidla pri úkone alebo bezprostredne po ňom zápisnica.

30. Najvyšší súd preto uzatvára, že postup príslušníkov Policajného zboru pri vydaní injekčnej striekačky obvineným a ani následné spísanie Zápisnice o vydaní veci až na Obvodnom oddelení Policajného zboru dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku celkom zjavne nezakladá.

31. Obvinený napokon v podanom dovolaní označil aj dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

32. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu [podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku] dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu s tým, že do úvahy prichádzajú dve alternatívy, a to že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom. Prípadne na účely naplnenia tohto dovolacieho dôvodu možno ešte namietat nesprávne použitie iného hmotnoprávného ustanovenia.

33. Dovolanie obvineného k tomuto dôvodu dovolania však neobsahuje žiadnu argumentáciu. Dovolateľ tento dôvod dovolania síce formálne označil, avšak neuviedol žiadnu argumentáciu, v čom vidí jeho naplnenie. Najvyššiemu súdu preto nezostalo nič iné, ako konštatovať, že ani dôvod dovolania podľa § 317 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku celkom zjavne naplnený nie je.

34. Vzhľadom na to, že obvinený X. L. skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Trestného poriadku, ale ani žiadne iné podľa § 371 Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

35. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.